

Stillinger og navnlig alle Aldersklasser fra Børn til meget gamle Personer. Det er derfor ønskeligt at have en større Adgang til at gøre Forskel. Ud fra Erstatningssynspunktet, som ligger til Grund for Ulykkesforsikringen, bør denne Graduering ske i Forhold til Lønnen. Naar der opretholdes en Maksimalgrænse med Hensyn til den Løn, som tages i Betragtning, vil en saadan Graduering efter Løn ogsaa ramme ret godt ud fra det her behandlede Trangs-synspunkt. Dette gælder særligt ved de mange kortvarige Tilfælde, hvor Opgaven er at vedligeholde den sædvanlige Standard.

Udredelsen af Erstatningerne efter Ulykkesforsikringsloven paahviler — naar bortses fra Statens Tilskud efter § 74 i visse Tilfælde — udelukkende Arbejdsgiverne. Disses Bidrag til Socialforsikringen er her i Landet væsentlig mindre end i de fleste andre Lande.

I Tyskland, England og en Række andre Lande med tvungen Arbejderforsikring betaler Arbejdsgiverne saaledes det halve af Præmien til Alders-, Invalide- og Arbejdsløshedsforsikring og $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ af Sygekassepræmien. Heroverfor maa naturligvis tages Hensyn til, at de bemedlede her i Landet maa bidrage mere gennem Skatterne til de tilsvarende Formaal, ogsaa fordi Arbejderne andre Steder selv bidrager mere til Forsikringen. Kapitaliseringen af Invaliditeter op til 50 pCt., Fritagelsen for at betale den almindelige Lægebehandling og Karenstiden paa 13 Uger ved Dagpengeudbetalingen bevirker, at Forsikringen bliver billigere her, paa den anden Side fordyrer Forsikringen for de mange Smaavirksomheder og den dyrere Administration i Aktieselskaberne Forsikringen her i Landet.

Til Belysning af Virkningen af de foreslaaede Ændringer og af enkelte af de drøftede Spørgsmaal har man foretaget forskellige Beregninger, der vedhæftes som Bilag 9 og 10.

— Ingeniør *Schøller* maa tage Forbehold overfor de i dette Afsnit anførte Udregninger, hvis Rigtighed han ikke har været i Stand til at kontrollere. Særlig gælder dette Forbehold Udtalelserne paa Sp. 4405 og 4407 angaaende Ulykkesforsikringslovens Maksimumsbeløb, samt paa Sp. 4409—12 angaaende Sammenligningen mellem Ulykkesforsikringsloven i Danmark og andre sociale Love i Ind- og Udland. —

3. Arbejderforsikrings-Raadets Omorganisation.

Udvalget har overvejet Spørgsmaalet om en ændret Organisation af Arbejderforsikrings-Raadet.

Raadet bestaar efter Ulykkesforsikringsloven af 1927 af 4 Afdelinger for a) Industri, Haandværk, Handel m. v., b) Landbrug, c) Søfart og Fiskeri, hvortil kommer d) en særlig sønderjydsk Afdeling til Behandling af Ulykkestilfælde, indtruffet i de sønderjydske Landsdele inden den almindelige danske Ulykkesforsikringslovgivnings Ikrafttræden. For hele Raadet er der en fælles kongevalgt Formand. Hver Afdeling træffer Afgørelse af sine Sager, dog at nogle Spørgsmaal kan indannes for Socialministeriet. Sagerne forberedes gennem Raadets Kontor. Under Formandens Overtilsyn ledes Kontoret af en Kontorchef, under hvem sorterer 2 Afdelingschefer.

Som Loven er affattet, tilkommer det formelt Raadet at træffe alle Afgørelser i de Sager, som indbringes for dette, hvad enten saadan Afgørelse er af rent juridisk Beskafenhed (f. Eks. Spørgsmaalet om, hvorvidt Tilfældet overhovedet henhører under Loven) eller er af overvejende lægelig Karakter (f. Eks. Invaliditetsgraden) eller administrativt-forsikringsteknisk (Erstatningens Størrelse, Dagpengenes Udregning o. s. v.). Men det